

Momentum, a kommunista jövő?

2021 március 13. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

2

Átlag: 2 (1 szavazat)

Mérték

Fekete-Gy?r?k folytatnák a baloldali kormányok külföldi példákat majmoló gyakorlatát

Az ellenzéki képvisel?- és miniszterelnökjelölti válogatás közepette kevés szó esik az ellenzék programjáról. Interjúkban és Facebook-bejegyzésekben történnek ugyan utalások arra, hogy ki mit tenne egy esetleges kormányváltás után, ezek azonban programnak alig nevezhet? intézkedéstöredékek, amelyek általában arról szólnak, hogy az ellenzéki politikusok vágyott hatalomra kerülésük esetén hogyan élnék ki a tizenkét év sikeres jobboldali kormányzás alatt kialakult frusztrációjukat.

A pártok többségénél nincs is szükség semmilyen programra ahhoz, hogy el tudjuk képzelni, mi várható esetleges kormányra kerülésük esetén. Az MSZP-nek (a DK-val együtt) összesen tizenkét éve volt, amikor bizonyíthatta kormányzati rátermettségét – az eredményt ismerjük. Gyurcsány Ferenc kormányzati teljesítményét szintén. A Párbeszéd a maga egy százalékával nem oszt, nem szoroz, ahogyan Márki-Zay Péter hasonló politikai súllyal bíró Mindenki Magyarországa Mozgalma sem. A Jobbik hiába is prezentálna bármilyen programot, mivel pár év alatt a jobbszél?l a balszél?ig bejárta a teljes politikai palettát, bármit mondanának, úgysem lehetne komolyan venni. Program nélkül is lehet tehát sejteni, hogy kit?l mire számíthatunk.

Más kérdés a Momentum, amely azt sugallja magáról, hogy olyan fiatalok csoportosulása, akik egyrészt bírnak azzal az intellektuális er?vel, ami egy ország kormányzásához szükséges, másrészt új generációként valami teljesen újat hoznának a magyar politikába, kormányra kerülésük esetén meghaladnák a hagyományos ideológiai megosztottságot, és „új Magyarországot” építenének, aminek semmi köze sincsen sem az 1990 el?tti, sem az 1990 és 2020 közötti Magyarországhoz. Ennek hitelességét persze er?sen gyengíti az a tény, hogy összeálltak az 1990 el?tti, valamint az 1990 és 2020 közötti baloddallal, de ett?l függetlenül érdemes a mondanivalójukat is megvizsgálni: valóban újat hoznának-e a magyar politikába? Ennek vizsgálatát azon program alapján végezzük el, amelyet Fekete-Gy?r András miniszterelnök-jelölti megnevezésével egy id?ben tettek közzé. Igaz, hogy ez a program egy mindössze kilenc pontból álló, alig féloldalas iromány, de csak ez áll rendelkezésünkre. A közelmúltban nagy hírveréssel beharangozott Új rendszerváltás program ugyanis valójában nem létezik.

A Momentum programjának els? pontja szerint kormányra kerülésük esetén elszámoltatják „a NER b?nöseit”, és megakadályozzák az ellopott vagyonok és b?nök kimenekítését. Hogy kik ezek a b?nök, azt Fekete-Gy?r András egy, a Telexnek adott interjújában mondta el: Orbán Viktor, Mészáros L?rinc és Rogán Antal. Nos, ez nem új, hanem inkább valamiféle régi Magyarországot vetít el?re. A hatalmi ágak szétválasztására és a bíróságok függetlenségére oly kényes párt – jogász végzettség?! – elnöke politikusként bírósági döntéseket prejudikál, és jogi értelemben b?nösöknek nevez olyan személyeket, akiket nemhogy bíróság nem ítél el, de még jogi eljárás alá sem vonták ?ket.

Fekete-Gy?r András ezzel a kommunista Magyarország régi hagyományát eleveníti fel, amikor politikai vezet?k b?nösnek kiáltották ki politikai ellenfeleiket, majd ezt bírósági eljárásokkal „lepapírozták”. Többször hangsúlyozza ugyan, hogy mindezt jogállami keretek között képzei el, ezzel nyilvánvalóan feledtetni akarva korábbi kijelentését a „jogállamon túli eszközökr?l”, ne feledjük el azonban, hogy el?dei is igyekeztek fenntartani a jogállamiság látszatát, még a legdurvább koncepciós perekben is. Volt ott minden, ami kell egy jogállamban: ügyész, ügyvéd, bíró, bírósági tárgyalás, bírói ítélet, fellebbezés, másodfokú ítélet. Csak éppen az ítélet már a bírósági tárgyalás el?tt megvolt, és az valójában nem a bíróságon, hanem politikai szinten született. Pontosan úgy, ahogyan azt Fekete-Gy?r András ígéri nekünk. Ha pedig mindez a miniszterelnök b?nök?nek nyilvánítására is kiterjed, akkor máris 1945–46-ban járunk, amikor az úgynevezett népbíróságok politikai megrendelésre ítélték halálra korábbi miniszterelnököket, Bárdossy Lászlót és Imrédy Bélát.

A népbírósági párhuzam annál is inkább megáll, mivel Fekete-Gy?r András az el?re b?nösnek nyilvánítást er?snek érz? – telexes! – újságíró szolid ellenvetésére azzal válaszolt, hogy ? „az ország nevében” vádolja ezeket az embereket. Élünk már át ilyet: a munkásosztály nevében, a nép nevében stb. A történelem ismétli önmagát, a Momentum elnöke el?re kész vádemeléseket és ítéleteket ígér, ahogyan ez az 1945 és 1990 közötti kommunista Magyarországon volt szokás. Apró momentum a történetben, hogy Fekete-Gy?r András nagyapja Heves megye tanácselnökeként ennek a kommunista Magyarországnak a vezetéséhez tartozott. A tanácselnök unokája által megálmodott „új Magyarország” pedig kísértetiesen hasonlít a nagypapa kommunista Magyarországra.

A második programpont szerint a Momentum finn mintára megreformálja az oktatást és megszünteti a Kliket. A szavazók többsége valószínűleg nincsen tisztában a finn oktatási rendszerrel, így nem ártana konkrét tartalmat adni ennek a pontnak. Miért éppen finn? Miért nem valami más? Valószínűleg valamelyik momentumos

egyetemista eltöltött néhány hónapot Finnországban, és írt egy dolgozatot a témában, innen jöhetett az ötlet. Ha éppen Dániában jártak volna, akkor talán a dán modell lenne a követendő példa.

Az egyetlen konkrétum a Klik (mai nevén Klebelsberg Központ) megszüntetése, aminek – és általában is az oktatás-nevelés állami fenntartásba vonásának – 2010 után éppen az volt a célja, ami a finn oktatási reformnak az 1970-es években: a több ezer önkormányzat által fenntartott, legkülönbözőbb színvonalú oktatást nyújtó általános iskolák egységes rendszerbe szervezése, annak érdekében, hogy az oktatás résztvevői egyenlő esélyeket és lehetőségeket kapjanak, függetlenül családi háttérüktől, születési helyüktől és életkörülményeiktől. El lehet persze azon vitatkozni, hogy ez a cél mennyire teljesült, de az mindenképpen igaz, hogy az állami fenntartás alternatívája nem más, mint a korábban működött önkormányzati fenntartás.

Néhány lózung pufogtatásán kívül (kreativitás, csapatmunka, digitális ismeretek stb.) semmi nem derül ki arról, hogy milyen oktatási rendszert képzelt el a Momentum, hogy mit jelent a finn mintára történő átszervezés, csak azt tudjuk meg, hogy meg kívánják szüntetni az állami fenntartót – ami valójában nem jelentene semmiféle újdonságot, hanem visszavinné egy régebbi időbe, amikor az oktatás több ezer, egymástól független szereplő fenntartásában működött, és amikor ez az oktatási rendszer képtelen volt megadni a kellő esélyegyenlőséget a hátrányos helyzetű térségekben és/vagy kistélepüléseken született, rossz életkörülmények között élő, rossz családi háttérű gyerekeknek.

A finn mintára történő átalakítás annál is kevésbé érthető, mivel a finn oktatás egyik alappillére az oktatás ingyenessége – tehát az, ami nálunk is régóta működik.

A harmadik pont szerint a Momentum brit és osztrák mintára megreformálja az egészségügyet. A homályos külföldi példákra való hivatkozás megint nem tartalmaz semmi konkrétumot. Azt sem tudjuk meg, hogy miben hasonlítana a brit és miben az osztrák rendszerre a Momentum által megálmodott magyar egészségügyi rendszer. Mit akarunk átvenni az osztrákoktól? És mit a britektől? Azt, hogy mennyit költenek az egészségügyre? Hiszen GDP-arányosan nagyságrendileg mi is ugyanannyit. Vagy a háziorvosi rendszert, amiben nagyfokú a hasonlóság az Egyesült Királyság és Magyarország között? Vagy a több hónapos várólistákat a szakrendelésekre, ami a brit egészségügyet jellemzi?

Vagy a magyarországinál alacsonyabb szintű és drágább fogászati ellátást, ami miatt britek és osztrákok tömegei vesznek igénybe fogászati ellátást Magyarországon? Vagy a maximum 28 hetes brit táppénzt, ami a fele a magyarországi, maximum egyéves táppénzes időszaknak? Vagy azt a gyakorlatot, hogy saját orvosképzés helyett a kiváló magyar orvostudományi egyetemeken képzett szakemberekkel töltik fel az egészségügyi rendszerüket? Megannyi kérdés, amire a Momentum programja nem ad választ. Egyben azonban biztosak lehetünk: ha az egyes alrendszerek módosításánál különböző külföldi példákat majmolunk, és saját megoldások helyett csak abban tudunk gondolkodni, hogy másoktól mit vegyünk át, az nem új Magyarországhoz, hanem káoszhoz vezet.

Volt már ilyen Magyarországon: 1948 után az országot szovjet utasításra és mintára szervezte át a Magyar Dolgozók Pártja. De vannak közelebbi történelmi példák is. A Momentum közvetlen szellemi elődjének tekinthető Szabad Demokraták Szövetsége is mindig mindent nyugat-európai mintára akart átszervezni. Amikor erre lehetőséget kaptak, kézőn nem maradt. Leghírhedtebb – rengeteg pénzt és energiát felemésztett és rengeteg kárt okozott – tettük a felsőoktatás átalakítása és az úgynevezett bolognai rendszer bevezetése volt, aminek a levét még ma is isszuk.

A Momentum programja tehát nem egy új Magyarországot vetít előre, hanem az 1990 előtti kommunista Magyarországnak és az 1990 és 2010 közötti kaotikus időszaknak egyfajta sajtószerű egyvelegét; a korábbi baloldali kormányok önálló ötleteket nélkülöző, külföldi példákat majmoló gyakorlatát – vagy éppen tehetetlenségét –, amely totális káoszt és egy eltakarításra váró romhalmazzal eredményezett.

Felföldi Zoltán

A szerző közgazdász, politológus

www.magyar nemzet.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen:

<https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló